शत्रुजित् 1) Adj. *Feinde besiegend.* — 2) m. N. pr. verschiedener Männer. — R. 5,88,6 fehlerhaft für शक्रजित्.

शत्रुंजय 1) Adj. *Feinde besiegend.* — 2) m. N. pr. *a*) eines Genius Kauç. 56. — *b*) eines Fürsten. — *c*) eines Thürstehers. — *d*) eines Elephanten, auch eines mythischen. — *e*) eines bei den Gaina in hohen Ehren stehenden Berges. °माहात्म्य n. und °स्तव m. — 3) f. आ N. pr. *a*) einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBh. 9,46,6. — *b*) eines Flusses. — Vgl. शत्रंजय.

शत्रुता f. *Gegnerschaft, Feindschaft.*

शत्रुतापन 1) Adj. *Feinde peinigend.* — 2) m. *ein best. Krankheitsdämon.*

शत्रुतूर्य n. *Ueberwindung des Gegners.*

शत्रुत्व n. *Gegnerschaft, Feindschaft* Hemâdri 1, 359,4.

*शत्रुदमन Adj. *Feinde bändigend.*

शत्रुनन्दन Adj. *Feinde erfreuend* 142,29.

शत्रुंतप Adj. *Feinde peinigend.* Angeblich auch N. pr.

शत्रुंदम Adj. *Feinde bändigend.*

1. शत्रुपक्ष m. *die Partei des Feindes.*

2. शत्रुपक्ष Adj. *zur Partei des Feindes sich haltend.*

शत्रुबाधन Adj. *Feinde bekämpfend.*

*शत्रुभङ्ग m. *Saccharum Munjia* Râgan. 8,86.

शत्रुभट m. N. pr. eines Asura.

शत्रुमर्दन 1) Adj. *Feinde vernichtend.* — 2) m. *a*) *eine Art Pavillon* Vâstuv. 831. — *b*) N. pr. α) eines Sohnes des Daçaratha. — β) eines Sohnes des Kuvalajâçva. — γ) eines Fürsten der Videha. — δ) eines Elephanten.

शत्रुरूप Adj. *in Feindesgestalt auftretend* Spr. 6375. fg.

*शत्रुलुम्प m. Bein. Bhâravi's Gal. Vgl. शतलुम्प.

शत्रुलोक m. Mârk. P. 120,19 fehlerhaft für शक्रलोक.

*शत्रुवल Adj. *Feinde habend.*

शत्रुसात् Adv. mit dem Caus. von गम् *dem Feinde überliefern.*

शत्रुसाह् Adj. *Feinde überwindend.*

शत्रुहन् Adj. *Feinde niederschlagend.*

शत्रुहन् 1) Adj. dass. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Çvaphalka.

शत्रुहन्तर् m. N. pr. eines Ministers des Çambara.

शत्रूय्, Partic. शत्रूयत् *feindlich auftretend.*

शत्रूषह् (stark °षाह्) Adj. *Feinde bewältigend.*

*शत्वरी f. *Nacht.* Vgl. शर्वरी.

1. शद् (zu belegen nur Intens. शाशद्, शाशद्मह्, शाशद्र und शाशदान) *sich auszeichnen, — hervorthun; die Oberhand behalten, triumphiren.*

2. शद् (zu belegen nur शशाद्, शत्स्यन्ति und शन्न) *abfallen, ausfallen.* शन्न *abgefallen.* — *Caus. शादयति *treiben* (Vieh). — *Intens. शाशद्यमान. — Mit व्यव *wegfallen, zerfallen* Çat. Br. 2,1,2,16. — Mit *आ (गतौ). — Mit परि, °शन्न *ab —, daneben gefallen.* — Mit प्र in *प्रशद्वन् und *प्रशद्वरी.

शद् m. 1) *Abfall* in पर्णाशद्. — 2) *Ertrag* (eines Landes) Gaut. — 3) *ein best.* Ekâha.

शद्क *unenthülstes Korn* Bhadrab. 2,26. v. l. सद्क.

*शद्रि m. = त्रिष्टु, तडित् (v. l. तडित्वत् Zach. Beitr. 84), अम्भोधर, शर्करा und हस्तिन्.

*शद्रु 1) Adj. von शद्. — 2) m. Bein. Vishṇu's.

शद्वला f. N. pr. eines Flusses.

शनक m. N. pr. eines Sohnes des Çambara. v. l. सेनक.

*शनकावलि und *°ली f. *Scindapsus officinalis.*

शनैस् Adv. *sachte, sanft, leise, langsam, in aller Ruhe, in gemessener Weise, gemächlich, nach und nach, allmählich.*

*शनपर्णी f. *eine best. Pflanze.* Vgl. *सन° und *असन°.

शनि m. 1) *der Planet Saturn* (ein Sohn des Sonnengottes). — 2) N. pr. eines Sohnes des Atri.

शनित्रयोदशीव्रत n., शनिप्रतिमादान n. und शनिप्रदोषव्रत n. Titel Burnell, T.

*शनिप्रसू f. N. pr. der Khâjâ.

*शनिप्रिय n. *Sapphir.*

शनिवार m. *Sonnabend.*

शनिशान्ति f. Titel Burnell, T.

*शनैर्गङ्गम् Adv. *wo die Gaṅgâ langsam fliesst.*

शनैर्दक्षिन् Adj. Karaka 4,8 fehlerhaft für शनैर्मेक्षिन्.

शनैर्भाव m. *Allmählichkeit.* Am Anfange eines Comp. vor einem Partic. praes. so v. a. *allmählich.*

शनैर्मेक्ष m. *langsames —, beschwerliches Harnen.*

शनैर्मेक्षिन् Adj. *an beschwerlichem Harnen leidend* Karaka 4,8 (शनैर्दक्षिन् gedr.).

शनैश्चर 1) Adj. *langsam einherschreitend.* — 2) m. *a*) *der Planet Saturn* (ein Sohn des Sonnengottes). — *b*) *Sonnabend* Visnus. 78,7.

शनैश्चरपूजा f., शनैश्चरविधान n. (Opp. Cat. 1), शनैश्चरव्रत n. (Burnell, T.) und शनैश्चरस्तोत्र n. (Opp. Cat. 1) Titel.

शनैस् (RV.) und शनैस् (Çat. Br.) Adv. = शनकैस्. Wird auch wiederholt.

शनैस्तराम् Adv. Compar. zu शनैस्.

*शनोत्साह् m. = गण्डक. v. l. स्वनोत्साह्.

*शन्त Adj. von 5. शम्.

शंतनु 1) Adj. *der Person heilsam.* — 2) m. N. pr. eines alten Fürsten und auch anderer Männer. Vgl. शांतनु.

शंतनुतनूज m. Patron. Bhîshma's Çiç. 15,20.

शंतनुत्व n. *das der Person Heilsamsein.*

शन्तम Adj. (f. आ) *wohlthuendst, erfreulichst, heilsamst.*

शन्ताची (!) Adj. f. = शन्तति 1) TBr. 3,7,10,5. Âpast. Çr. 14,29,1.

शन्तति 1) Adj. *wohlthuend.* — 2) f. Pl. *Wohlthaten.*

शन्तातीय n. Bez. *des Liedes* RV. 7,35.

*शन्ति Adj. von 5. शम्.

शन्तिव Adj. (f. आ) *wohlthuend, freundlich.*

*शन्तु Adj. von 5. शम्.

शन्त्व n. *das Wohlthätigsein.*

*शन्ध m. schlechte Schreibart für षण्ढ.

शन्न 1) Adj. s. u. 2. शद्. — 2) n. *Abfall.*

शंनोदेवी f. Bez. *des Verses* RV. 10,9,4 (AV. 1,6, 1). Jâgñ. 1,230 (शंनोदेव्या verbunden zu schreiben).

शंनोदेवीय m. (sc. अनुवाक) Bez. von AV. 1,6 Pat. zu P. 1,3,2, Vârtt. 1 und zu P. 1,4,110, Vârtt. 8. v. l. auch °क.

शन्यष्टक n. Titel Burnell, T.

शप्, शपति, °ते und शप्यति (nur Bhaṭṭ.) 1) gewöhnlich Act. *verfluchen,* mit Acc. — 2) Act. Med. *schmähen, schelten;* mit Acc. (Çiç. 15,75[41]) oder Dat. (nur Bhaṭṭ.). — 3) Med. *Jmd* (Dat.) *fluchen.* — 4) Med. (metrisch auch Act.) *sich verfluchen,* so v. a. *mit einem Schwur betheuern, geloben;* mit Dat. (ausnahmsweise Acc.) der Person, der man Etwas versichert, und mit Instr. der Person oder Sache, bei der man schwört. यद्वरुणेति शपामहे *wenn wir bei* Varuṇa's *Namen schwören.* Mit यदि *sich verfluchen, wenn,* so v. a. *schwören, dass nicht.* अनृतम् *einen falschen Eid schwören.* — 5) Med. शपथम् und शपथान् *a) eine Verwünschung ausstossen.* — *b) einen Eid schwören.* Act. Bhaṭṭ. — 6) Med. *Jmd beschwören, obsecrare;* mit Acc. oder Dat. — 7) Med. *um Etwas* (Acc.) *flehen.* तेन रामेण *bei diesem* Râma. — 8) शप्त *a) verflucht* Suparṇ. 3,4. Chr. 53,27. 60,22. — *b) beschworen, obsecratus.* — 9) शप्तवान् = शशाप *verfluchte* 50,12. 88,3. — 10) शपित *a) verflucht.* — *b)* Kathâs. 98,23 fehlerhaft für शापित (Caus.). — Caus. शापयति 1) *beschwören, adjurare, incantare.* — 2) *Jmd* (Acc.) *durch einen Schwur betheuern heissen, schwören lassen, — bei* (Instr.). — 3) *Jmd beschwören, obsecrare; Jmd Etwas dringend an's Herz legen, Jmd für Etwas verantwortlich machen;* mit Acc. der Person und Instr. der Sache, bei der man schwört,